

Til:

- XXX
- Lemvig Varmeværk a.m.b.a.
- Energitilsynet

Nævnenes Hus
Toldboden 2
8800 Viborg

www.ekn.dk
ekn@naevneneshus.dk

Sendes pr. e-mail til ovenstående

Afgørelse – Afvisning af klage på grund af manglende klageberettigelse

Energiklagenævnet modtog den 27. juli 2016 en klage over Energitilsynets afgørelse af 1. juli 2016. Klagen er indgivet af XXX på vegne af sig selv samt enkelte andre varmemeforbrugere (herefter klager). Ved afgørelsen afviste Energitilsynet at foretage sig yderligere i anledning af klagers henvendelse til tilsynet, jf. § 21, stk. 4, i lov om varmemeforsyning¹ (herefter varmemeforsyningsloven). Sagen drejer sig om et af Lemvig Varmeværk a.m.b.a. (herefter Lemvig Varmeværk) opkrævet pristillæg.

21. april 2017

J.nr. 1021-16-26

LHJ-EKN

Energiklagenævnets afgørelse

Energiklagenævnet afviser klagen over Energitilsynets afgørelse af 1. juli 2016 på grund af manglende klageberettigelse.

Sagen har for Energiklagenævnet handlet om, hvorvidt klager har en sådan væsentlig og individuel interesse i at afgørelsen ændres, at han dermed bliver klageberettiget.

Sagens baggrund

Klager har på egne samt enkelte andre varmemeforbrugeres vegne klaget til Energitilsynet over Lemvig Varmeværks prisfastsættelse over for varmemeforsyningskunder i Nr. Nisum.

Sagen har baggrund i en fusion mellem Nr. Nisum Kraftvarmeværk a.m.b.a. (herefter Nr. Nisum Kraftvarmeværk), Klinkby Varmeværk a.m.b.a. (herefter Klinkby Varmeværk) og Lemvig Varmeværk. Sidstnævnte er det fortsættende selskab efter fusionen. Fusionen medførte, at varmemeforbrugerne fra det tidligere Nr. Nisum Kraftvarmeværk skulle betale et ekstraordinært pristillæg, undertiden kaldt gældsudligningsbeløb. Pristillægget skulle dække omkostninger relateret til forskellige gælds- og omkostningsstrukturer og etablering af en transmissionsledning mellem Lemvig Varmeværk og det tidligere Nr. Nisum Kraftvarmeværk.

¹ Jf. lovbekendtgørelse nr. 1307 af 24. november 2014 om varmemeforsyning med senere ændringer.

Det samlede gældsudligningsbeløb blev opkrævet hos varmemeforbrugerne efter størrelsen af boligarealet, som det fremgår af Bygnings- og Boligregistret (BBR). Beløbet kunne betales kontant eller igennem optagelse af et lån ydet af Lemvig Varmeværk mod udstedelse af gældsbrief og betaling af omkostningerne til udstedelse heraf. Gældsbriefet krævedes forrentet med 7 % årligt. Derudover skulle der tinglyses en servitut på den faste ejendom, og tinglysningsafgiften skulle betales af varmemeforbrugeren.

Energitilsynet konstaterede herefter, at pristillægget måtte betragtes som urimeligt, idet Lemvig Varmeværk ikke i overensstemmelse med praksis havde givet forbrugerne valget imellem at betale pristillægget over den faste afgift eller som et engangsbidrag. Tilsynet indledte herefter en forhandling med Lemvig Varmeværk med henblik på at bringe det urimelige forhold til ophør.

21. april 2017
J.nr. 1021-16-26
LHJ-EKN

Side 2 af 7

Forhandlingen endte med, at Lemvig Varmeværk annullerede samtlige gældsbriefe med dertil hørende renter samt undlod at tinglyse gældsbriefene på de pågældende ejendomme. Forbrugerne blev herefter givet mulighed for at vælge imellem at betale pristillægget som et kontant engangsbeløb eller som en del af den faste afgift. På denne baggrund vurderede Energitilsynet, at Lemvig Varmeværk herefter opkrævede det ekstraordinære pristillæg i overensstemmelse med Energitilsynets praksis om prisdifferentiering og prisharmonisering, herunder muligheden for opkrævning af pristillæg ved fusioner.

For så vidt angår betaling af transmissionsledningen vurderede Energitilsynet, at fordelingen af omkostningerne hertil var i overensstemmelse med tilsynets praksis og lå inden for rammerne af afskrivningsbekendtgørelsen.

Den 1. juli 2016 meddelte Energitilsynet derfor klager, at tilsynet ikke ville foretage sig yderligere i sagen på baggrund af klagen, idet det urimelige forhold var blevet bragt til ophør, og der derfor ikke umiddelbart forelå forhold, der måtte anses for at være urimelige eller i strid med varmemeforsyningslovens prisbestemmelser, jf. varmemeforsyningslovens § 21, stk. 4.

Klager indbragte herefter afgørelsen for Energiklagenævnet. Klager gjorde heri navnlig gældende, at Lemvig Varmeværk fortsat opkræver renter samt omkostninger til tinglysning og udstedelse af gældsbriefe, på trods af at disse er blevet annulleret. Derudover gjorde klager gældende, at det ikke er rimeligt, at varmemeforbrugerne i Nr. Nissum skal betale den samlede anlægsudgift for transmissionsledningen.

Klagers synspunkter og bemærkninger

Klager ønsker at blive anset for klageberettiget, og dermed få realitetsbehandlet sin klage over Energitilsynets afgørelse af 1. juli 2016.

Til støtte herfor har klager anført følgende synspunkter:

- Klager og de andre varmemeforbrugere, som klager, har klaget på vegne af, har alle en individuel væsentlig retlig interesse i sagsforholdet og nærmere bestemt en væsentlig økonomisk interesse.
- Det har meget væsentlig betydning for den enkelte varmemeforbruger, om pristillægget skal betales over en periode på 10 år eller længere, og i givet fald af den til enhver tid værende varmemeforbruger, eller om man har betalt det fulde beløb straks. Det har ligeledes væsentlig betydning, om man har valgt at underskrive et gælds-brev med en afdragsprofil på 3 eller 5 år.
- Der bør ikke være nogen som helst tvivl om, at den enkelte varmemeforbruger rent faktisk har partsbeføjelser i nærværende sagsforhold og dermed også er klageberettiget over for Energiklagenævnet.

21. april 2017
J.nr. 1021-16-26
LHJ-EKN

Side 3 af 7

Lemvig Varmeværks synspunkter og bemærkninger

Lemvig Varmeværk har over for Energiklagenævnet fremsat bemærkninger om, at klager ikke er klageberettiget, idet klager ikke har en individuel interesse i sagens afgørelse.

Energiklagenævnet har vurderet, at bemærkningerne fra Lemvig Varmeværk ikke indeholder nye oplysninger af betydning for sagens afgørelse, hvorfor disse ikke har været sendt i partshøring hos klager, jf. forvaltningslovens² § 19.

Energitilsynets synspunkter og bemærkninger

Energitilsynet er fremkommet med følgende bemærkninger vedrørende klagers klageberettigelse:

- Energiklagenævnet må afvise at behandle sagen, da klager og de øvrige varmemeforbrugere ikke er klageberettigede.
- Ifølge de forvaltningsretlige regler kræves en væsentlig og individuel interesse i sagens udfald.
- Der er ikke grundlag for at antage, at klager og de øvrige forbrugere skulle have den fornødne individuelle interesse i sagen, da sagen er af generel karakter.

² Jf. lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014 af forvaltningsloven.

- Det kan ikke lægges til grund, at klager og de øvrige varmemeforbrugere skulle være mere berørt end de resterende varmemeforbrugere, der er berørt af fusionen.
- Sekretariatet har undervejs i sagen for Energitilsynet tillagt klager og de øvrige varmemeforbrugere partsrettigheder, og der er således foretaget høring af klager. Energiklagenævnet er imidlertid ikke bundet heraf.
- Det er Energiklagenævnet, der som klageinstans må vurdere, om klager og de øvrige varmemeforbrugere er klageberettigede.

21. april 2017

J.nr. 1021-16-26

LHJ-EKN

Retsgrundlaget

Retsgrundlaget fremgår af bilag til denne afgørelse.

Side 4 af 7

Energiklagenævnets begrundelse for afgørelsen

Det er Energiklagenævnets opfattelse, at Energitilsynets beslutning om ikke at indlede en tilsynssag på baggrund af henvendelsen fra klager i det konkrete tilfælde er en afgørelse i forvaltningsretlig forstand. Det forvaltningsretlige afgørelsesbegreb er beskrevet nærmere i den juridiske litteratur. Der kan f.eks. henvises til bogen "Forvaltningsret", 2. udgave 2002, s. 36 ff. af Hans Gammeltoft-Hansen m.fl.

Energiklagenævnet lægger i den forbindelse vægt på, at tilsynet har taget nærmere skridt til at oplyse sagen ved blandt andet at tage kontakt til Lemvig Varmeværk, og at tilsynet har anlagt konkrete retlige betragtninger i relation til, om der i henhold til varmemeforsyningslovens § 21, stk. 4, foreligger forhold, der er urimelige eller i strid med varmemeforsyningslovens prisbestemmelser, jf. varmemeforsyningslovens § 21, stk. 4.

Energiklagenævnet behandler i henhold til varmemeforsyningslovens § 26, stk. 1, klager over afgørelser truffet af Energitilsynet efter varmemeforsyningsloven eller regler udstedt i henhold til loven. Klageadgangen forudsætter imidlertid, at klagen kommer fra en person, der er klageberettiget.

Varmeforsyningsloven indeholder ikke udtømmende regler om, hvem der er klageberettigede. Vurderingen af, hvem der kan indbringe en afgørelse for Energiklagenævnet, skal derfor foretages ud fra de almindelige forvaltningsretlige regler. Efter disse regler kræves en væsentlig og individuel interesse i, at afgørelsen ændres, før der kan klages. Begge betingelser skal være opfyldt, før en person kan anses som klageberettiget. De almindelige forvaltningsretlige regler om klageberettigelse er beskrevet nærmere i den juridiske litteratur. Der kan f.eks. henvises til bogen "Forvaltningsret", 2. udgave 2002, s. 67 ff. af Hans Gammeltoft-Hansen m.fl.

At interessen i at afgørelsen ændres, skal være væsentlig, indebærer, at betydningen af afgørelsen for den pågældende skal være af en vis styrke og intensitet. En moralsk eller mere generel præget interesse er således ikke i sig selv tilstrækkelig.

En interesse skal imidlertid – udover at være væsentlig – også være individuel. Dette betyder, at den pågældende afgørelse skal være mere indgribende over for den, der vil klage, i forhold til andre personer, som berøres af afgørelsen. Hvis en større kreds af personer berøres på samme måde af en afgørelse, har de enkelte personer således ikke en individuel interesse i afgørelsen.

Energiklagenævnet finder efter en samlet og konkret vurdering, at klager ikke er klageberettiget over Energitilsynets afgørelse af 1. juli 2016.

21. april 2017

J.nr. 1021-16-26

LHJ-EKN

Side 5 af 7

Energiklagenævnet har ved vurderingen lagt vægt på, at Energitilsynets afgørelse er af generel karakter, og ikke i særlig grad vedrører klager. Lemvig Varmeværks fastsættelse af pristillæg i forbindelse med fusionen vedrører således samtlige varmekunder fra det tidligere Nr. Nissum Kraftvarmewærk og ikke i særlig grad klager.

Det forhold, at det er klager, der har anmodet Energitilsynet om at indlede en tilsynssag, medfører ikke i sig selv, at klager er klageberettiget. Det har ligeledes ingen betydning, at klager har modtaget klagevejledning eller at klager under tilsynets behandling af sagen har været tildelt partsrettigheder.

Da klager ikke er klageberettiget, kan nævnet ikke behandle klagen. Energiklagenævnet afviser derfor klagen.

Energiklagenævnet kan til orientering oplyse, at der på energiområdet er et privat forbrugerankenævn, Ankenævnet på Energiområdet. Ankenævnet behandler blandt andet klager fra forbrugere angående køb og levering af fjernvarme. Såfremt klager ønsker at indbringe en klage for Ankenævnet på Energiområdet, er det herefter op til ankenævnet at tage stilling til, om ankenævnet har kompetence til at behandle klagen. For mere information om Ankenævnet på Energiområdet henvises til ankenævnets hjemmeside www.energianke.dk.

Energiklagenævnets afgørelse

Energiklagenævnet afviser klagen over Energitilsynets afgørelse af 1. juli 2016 på grund af manglende klageberettigelse.

Afgørelsen er truffet efter § 26, stk. 1, i varmeforsyningsloven.

Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Afgørelsen er truffet af Energiklagenævnets næstformand på vegne af nævnet efter § 6, stk. 1, jf. § 3, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 664 af 19. juni 2006 om forretningsorden for Energiklagenævnet.

Søgsmål ved domstolene til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter varmemforsyningsloven skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende, jf. varmemforsyningslovens § 26, stk. 4.

Denne afgørelse offentliggøres på Energiklagenævnets hjemmeside i anonymiseret form under iagttagelse af persondatalovens bestemmelser.

21. april 2017
J.nr. 1021-16-26
LHJ-EKN

På Nævnets vegne

Side 6 af 7

Bent Ole Gram Mortensen
Næstformand

Bilag

Uddrag af lovbekendtgørelse nr. 1307 af 24. november 2014 om varmeforsyning:

[...]

§ 21. Tariffer, omkostningsfordeling og andre betingelser for ydelser omfattet af §§ 20 eller 20 b skal anmeldes til et tilsyn, der er nedsat af klima-, energi- og bygningsministeren (Energitilsynet), med angivelse af grundlaget herfor efter regler fastsat af tilsynet. Energitilsynet kan fastsætte regler om formen for anmeldelse og om, at anmeldelse skal foretages elektronisk. Energitilsynet kan fastsætte regler om, at anmeldelse skal ledsages af erklæring afgivet af en registreret revisor, statsautoriseret revisor eller kommunens revisor. Energitilsynet kan give pålæg om anmeldelse.

...

Stk. 4. Finder Energitilsynet, at tariffer, omkostningsfordeling eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne i §§ 20, 20 a eller 20 b eller regler udstedt i henhold til loven, giver tilsynet, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør, pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling eller betingelser, jf. dog stk. 6.

...

§ 26. Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet af kommunen, klima-, energi- og bygningsministeren eller Energitilsynet efter denne lov eller efter regler udstedt i henhold til loven.

... [...]

21. april 2017
J.nr. 1021-16-26
LHJ-EKN

Side 7 af 7